

DOSAR NR.30978/3/2010

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
DECIZIA CIVILĂ NR.163

Ședința publică de la 28.01.2011

Curtea compusă din:

PREȘEDINTE – UNGUREANU DOINA
JUDECĂTOR - BÎCU VASILE
JUDECĂTOR - STOICHIN DORINA
GREFIER - TOADER DANIELA

.....

Pe rol fiind soluționarea recursului formulat de recurenta – pârâtă

, împotriva sentinței civile nr.2379/20.09.2010, pronunțată de Tribunalul București – Secția a IX-a de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 30978/3CA/2010, în contradictoriu cu intimata – reclamantă S.C. S.R.L., intimata – pârâtă S.C.

S.R.L. și intimata – intervenientă ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL, având ca obiect: „suspendare executare act”.

La apelul nominal făcut în ședință publică au răspuns de recurenta – pârâtă , prin consilier juridic și intimata – intervenientă ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL, prin consilier juridic reprezentant Nicușor Dan, lipsind intimata – reclamantă S.C. S.R.L. și intimata – pârâtă S.C. S.R.L.

Procedura este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței că, prin serviciul registratură intimata – intervenientă a depus la dosar în data de 24.01.2011 o notă prin care arată că , prin sentința din data de 22.12.2010 pronunțată în dosarul nr.30977/3/2010 de Tribunalul București s-a anulat autorizația de construire în cauză, prin urmare recursul nu mai are obiect.

Intimata - – intervenientă ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL, prin reprezentant, depune la dosar copia procesului – verbal de recepție la

terminarea lucrărilor nr.954028/03.11.2010 în 3 exemplare și apoi comunică reprezentantului recurenteii – pârâte
un exemplar al acestuia.

Curtea constată că s-a suspendat executarea autorizației de către Tribunalul București.

Părțile prezente, prin reprezentanți, nu mai au cereri de formulat și probe de administrat.

Curtea, având în vedere că în cauză nu mai sunt cereri de formulat, excepții de invocat și probe de administrat, acordă cuvântul pe recurs.

Recurenta – pârâtă

, prin reprezentant, solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat, modificarea în tot a sentinței instanței de fond în sensul respingerii acțiunii ca neîntemeiată.

Intimata – intervenientă ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL, prin reprezentant, solicită respingerea recursului. Invocă dispozițiile Legii nr.50/1991 și Legii nr.422/2001 și arată că există contradictorialitate între cele două legi. Arată că trei instanțe au constatat prejudiciul iminent.

Curtea, în conformitate cu dispozițiile art.150 C.pr.civ., declară dezbaterile închise și reține cauza spre soluționare pe fondul recursului.

CURTEA

Împotriva sentinței a declarat recurs pârâta,
prin , criticând-o ca nelegală și netemeinică.

În motivele de recurs se arată că în cauză sunt incidente prev. art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, soluționarea cererii de suspendare fiind realizată cu încălcarea prevederilor cuprinse în Legea nr. 50/1991, Legea nr. 422/2001 și Legea nr. 554/2004.

La data emiterii actului au fost respectate prev. art. 4 din Legea nr. 50/1991, republicată și art. 4 alin. 1 din Instrucțiunile nr. 5878/2004 privind exercitarea competențelor de avizare și autorizare a executării intervențiilor la monumentele, ansamblurile și siturile istorice din Municipiul București.

Soluționând cerere de suspendare nu s-a observat că autorizația de construire este emisă la data de 26.08.2004 iar Legea nr. 261/2009 a intrat în vigoare la data de 15.10.2009 aspect ce demonstrează nelegalitatea sentinței recurate.

Admiterea cererii de suspendare în temeiul art. 48 lit. d) din Legea nr. 422/2001 nu este întemeiată întrucât

nu a emis nicio autorizație de construire, dovada fiind adresa nr. 2565 din 17.09.2007, fiind unitate deliberativă și nu executivă, acest art. 48 lit. d) din Legea nr. 422/2001 nefiind niciodată pus în aplicare.

Potrivit art. 18 alin. 1 din Legea nr. 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismului, actualul

este autoritatea administrației publice centrale pentru planificarea teritorială, amenajarea teritoriului și urbanism iar potrivit art. 44 din Legea nr. 50/1991 toate reglementările tehnice-norme, normative, instrucțiuni cu aplicabilitate în domeniul construcțiilor și urbanismului, elaborate de ministere și de alte organe centrale se transmit în mod obligatoriu spre avizare

Soluția instanței de fond este în contradictoriu cu prev. art. 8 și 9 din Legea nr. 422/2001, în care sunt reglementate termenul în care trebuie delimitate și instituite zonele de protecție pentru monumentele istorice, respectiv, odată cu clasarea obiectivului sau în termen de 3 luni de la data intrării în vigoare a acestui act normativ iar în art. 53 din Legea nr. 422/2001 s-a stabilit că până la instituirea zonei de protecție se consideră zonă de protecție suprafața delimitată cu o rază de 100 m în localități urbane, 200 m în localități rurale și 500 m în afara localităților, măsurată de la limita exterioară, de jur împrejurul monumentelor istorice, astfel că interpretarea instanței de fond a acestui articol este greșită și care ar conduce la aplicarea unor norme tranzitive peste ipotezele avute în vedere de legiuitor.

Nu au fost îndeplinite condițiile cumulative prev. de art. 14 din Legea nr. 554/2004, respectiv a existenței unui caz bine justificat și iminența producerii unei pagube, instanța limitându-se a analiza doar acele împrejurări de drept și de fapt de natură a crea o serioasă îndoială asupra legalității autorizației de construire.

Potrivit expertizei tehnice dispuse la dosarul de autorizare, noul imobil nu mai este alăturat la nicio clădire de vecinătate și continuarea lucrărilor de suprastructură nu influențează sub nicio formă rezistența și stabilitatea construcțiilor din vecinătate.

De asemenea, se susține în motivele de recurs că, față de împrejurările de fapt ale cauzei, nu mai există un interes material al reclamantei în solicitarea de suspendare a lucrărilor întrucât lucrările

de construire au fost finalizate, fiind încheiat procesul-verbal de recepție finală a lucrărilor.

În drept, recursul s-a întemeiat pe disp. art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, prevederile cuprinse în Legea nr. 554/2004 și Legea nr. 50/1991, republicată, Legea nr. 442/2001.

În susținerea recursului s-a depus proces-verbal de recepție la terminarea lucrărilor nr. 954028/03.11.2010.

Intimata intervenientă Asociația „Salvați Bucureștiul” prin cererea depusă la data de 24.01.2011, a precizat că prin sentința pronunțată în dosarul nr. 30977/3/2010, Tribunalul București a dispus suspendarea executării autorizației de construire până la pronunțarea instanței de fond, iar prin sentința pronunțată în dosarul nr. 30977/3/20101, Tribunalul București a anulat autorizația de construire în litigiu, solicitând pe cale de consecință, a se constata că recursul nu mai are obiect.

Față de susținerile intervenientei s-a procedat la verificarea în sistemul ECRIS a dosarului nr. 30977/3/2010, astfel că, prin sentința civilă nr. 3579/22 decembrie 2010, Tribunalul București a admis cererea introductivă de instanță formulată de către reclamanta SC

SRL în contradictoriu cu pârâtele S.C.

S.R.L. și prin , dispunând suspendarea executării autorizației de construire nr. 578/52/P/23557/26.08.2009 până la pronunțarea instanței de fond.

Totodată, a admis cererea de intervenție accesorie formulată de Asociația Salvați Bucureștiul.

Recursul este fondat pentru considerente ce se vor arăta în continuare.

Legea nr. 554/2004, a reglementat suspendarea executării actului administrativ în condițiile art. 14, suspendare care poate fi cerută atunci când persoana vătămată s-a adresat cu plângere prealabilă, în condițiile art. 7 din același act normativ, autorității publice care a emis actul.

În acest caz, suspendarea se dispune până la pronunțarea instanței de fond.

Prin sentința civilă nr. 3579/22 decembrie 2010 instanța de fond a dispus anularea autorizației de construire din litigiu.

În aceste condiții, se constată că cererea de suspendare, formulată în conformitate cu disp. art. 14 din Legea nr. 554/2004, a rămas fără obiect.

Având în vedere aceste considerente, în temeiul art. 312 alin. 2 Cod procedură civilă se va admite recursul, se va modifica în tot sentința în sensul că se va respinge cererea de suspendare ca rămasă fără obiect.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Admite recursul formulat de recurenta – pârâtă

PRIN

împotriva sentinței civile nr.2379/20.09.2010, pronunțată de Tribunalul București – Secția a IX-a de Contencios Administrativ și Fiscal, în dosarul nr. 30978/3CA/2010, în contradictoriu cu intimata – reclamantă S.C.

S.R.L., intimata – pârâtă S.C.

S.R.L. și intimata – intervenientă ASOCIAȚIA SALVAȚI BUCUREȘTIUL.

Modifică în tot sentința civilă recurată în sensul că respinge cererea ca rămasă fără obiect.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 28.01.2011.

PREȘEDINTE

Ungureanu Doina

JUDECĂTOR

Bîcu Vasile

JUDECĂTOR

Stoichin Dorina

GREFIER

Toader Daniela

Red. S.D.

Tehnored. CB

2 ex./30.03.2011

Tribunalul București – S.9

Judecător fond: Farmathy Gheza Attila